

Nd.

664. Frumvarp

til laga um sildarmat.

(Eftir eina umr. í Ed.).

1. gr.

Skoðun og mat skal fara fram á allri nýveiddri sild, sem ætluð er til útflutnings, hversu sem hún er veidd, ef hún er söltuð, sykursöltuð eða kryddsöltuð hér á landi eða hér við land.

Skoðun þessa og mat framkvæma lögskipaðir matsmenn undir umsjón yfirmatsmanna, og skal söltun sildarinnar fara fram undir eftirliti þeirra.

Öll sild, sem söltuð er til útflutnings í lagarheldar tunnur, skal vera undir eftirliti matsmanna frá því hún kemur að landi og til þess er hún er flutt út, nema hún sé bituð smátt eða meðfarin á sérstaka iðnaðarvisu, alveg frábrugðna venjulegri söltun.

2. gr.

Yfirmatsmenn skulu vera fjórir, skipaðir af atvinnumálaráðherra. Hefir einn þeirra aðsetur á Akureyri og hefir til yfirsóknar svæðið milli Ólafsfjarðarmúla og Langaness. Annar hefir aðsetur á Siglufirði og hefir til yfirsóknar svæðið milli Ólafsfjarðarmúla og Hornbjargs. Þriðji hefir aðsetur á Ísafirði og hefir til yfirsóknar svæðið milli Hornbjargs og Dyrhólaeyjar. Fjórði hefir aðsetur á Austfjörðum og hefir til yfirsóknar svæðið milli Langaness og Dyrhólaeyjar. Atvinnumálaráðuneytið setur þeim erindisbréf.

Yfirmatsmenn hafa að launum hver 2000 kr. á ári. Auk þess skal þeim greiddur ferðakostnaður og fæðispeningar, ef þeir þurfa að takast ferð á hendur vegna starfa sins, eftir reikningi, sem atvinnumálaráðuneytið úrskurðar.

Laun þeirra, ferðakostnaður og fæðispeningar greiðist úr rikissjóði. Þeir fá einnig greiddan úr rikissjóði nauðsynlegan símakostnað vegna sildarmatsstarfa.

Undirmatsmenn skipar lögreglustjóri eftir tillögum yfirmatsmanna, og svo marga sem þörf þykir. Atvinnumálaráðuneytið setur þeim erindisbréf, en yfirmatsmenn ákveða starfssvið þeirra, og skulu þeir hlýða fyrirskipunum yfirmatsmanna í hvívetna. Kaup undirmatsmanna ákveða yfirmatsmenn, og greiðir það sildareigandi, en sá, er sildina verkar, ber ábyrgð á greiðslunni.

Allir matsmenn skulu rita undir eiðstaf um, að þeir vilji hlýða ákvæðum þeim, sem sett eru um starf þeirra, og rækja stöðu sína með alúð og kostgæfni.

3. gr.

Áður en sildveiðaskip fer á veiðar skal skipstjóri afla sér eyðublaða undir skýrslur um veiði sína. Ráðuneytið gefur út eyðublöð þessi, og skulu yfirmatsmenn sjá um, að hvert sildveiðaskip geti fengið hæfilega mörg. Ber skipstjóra að fylla út eyðublöðin og tilgreina á þeim mánaðardag og klukkustund, þegar byrjað er að innbyrða veiðina, og hve mikil hún er í hvert skipti. Skýrslur þessar skulu síðan afhentar matsmanni sildarinnar, áður en byrjað er að salta hana. Vanræki skipstjóri að útfylla skýrslur þessar, má ekki salta sildina til útflutnings í lagarheldar tunnur.

Nú gefur skipstjóri ranga skýrslu um, hve gömul sildin er þegar hann kemur með hana til söltunar, og varðar það sektum samkvæmt 10. gr.

4. gr.

Nú kemur sildveiðaskip að landi með nýja sild, sem ætluð er til söltunar og útflutnings, og skal flytja hana þangað, sem matsmaður er fyrir, og ber skip-

stjóra þegar að tilkynna honum komu sína, og má eigi byrja á söltun sildarinnar fyrr en matsmaður hefir skoðað hana.

Alla sild, sem söltuð er til útflutnings, skal flokka. Flokkunina skal framkvæma samkvæmt reglugerð, er atvinnumálaráðuneytið setur þar um. Skal í reglugerðinni svo vera fyrir mælt, að sérhverjum, sem salta vill sild, skuli gert að skyldu að flokka nákvæmlega eftir stærð og gæðum að minnsta kosti 15% af allri þeirri sild, er hann lætur salta til útflutnings af framleiðslu ársins 1932, og er atvinnumálaráðuneytinu heimilt að fyrirskipa aukningu á slíkri stærðar- og gæðaaðgreiningu árlega næstu þrjú ár um allt að 15% hvert ár.

Meðan á söltun stendur ber matsmanni að gæta þess vandlega, að það af sildinni, sem flokka skal nákvæmlega eftir stærð og gæðum, blandist ekki saman við það, sem flokkað er aðeins eftir gæðum. Nú gætir einhver, sem að verkun vinnur, ekki fyrirskipana matsmanna, eða sýnir óvandvirkni í starfi sínu, og getur matsmaður þá krafizt þess, að honum sé vikið frá starfinu um tiltekinn tíma.

Atvinnumálaráðuneytið getur ákveðið, hvaða salttegundir megi nota í sild til útflutnings og hversu mikið það skuli vera í hverja tunnu í minnsta lagi.

5. gr.

Undir matsskylda sild má einungis nota hreinar og ógallaðar tunnur, enda séu þær úr góðu efni og vel smíðaðar. Getur matsmaður bannað að láta salta í þær tunnur, sem hann telur til þess óhæfar.

Að söltun lokinni skulu tunnurnar geymdar á góðum, þurrum stað, og á svo góðum undirlögum, að þær liggi hvergi við jörð eða í bleytu.

Gamlar eða notaðar sildartunnur má ekki flytja til landsins til notkunar undir sild til útflutnings nema með samþykki atvinnumálaráðherra, að fengnum tillögum yfirsildarmatsmanns.

6. gr.

Nú hefir sildarmatsmaður grun um, að sild hafi skemmt eftir söltun, af sólarhita eða öðrum ástæðum, eða að í henni sé mikil áta, og skal hann þá tilkynna það yfirmatsmanni, sem lætur nákvæma skoðun fara fram á hinni grunsömu sild.

7. gr.

Nú vill eigandi eða umráðamaður sildar senda hana til útlanda, og skal hann þá tilkynna það yfirmatsmanni svo tímanlega, að hann geti látið fara fram frekari skoðun á sildinni áður en hún er flutt í skip, ef hann telur þess þörf, og skal slík skoðun jafnan fara fram á allri sendingunni, ef sildin hefir ekki verið flutt út innan þriggja vikna frá því hún var söltuð.

8. gr.

Allri sild, sem send er héðan á erlendan markað, skal fylgja matsvottorð yfirsildarmatsmanns, eða þess matsmanns, sem hann kann að veita umboð til að gefa út slíkt vottorð, ef hann, einhverra orsaka vegna, getur ekki verið

viðstaddur, þegar vottorð þarf að gefa. Matsvottorð þetta skal rita á farmskirteini þau, er fylgja hverri sildarsendingu. Í vottorðinu skal það tekið fram, að ferming skipsins hafi farið fram undir eftirliti matsmanns, enda getur hann stöðvað ferminguna, ef ekki er í hvivetna farið eftir fyrirskipunum hans um umbúnað og frágang sildarinnar í skipinu. Atvinnumálaráðuneytið gefur út fyrirmynd að farmskirteini með árituðu matsvottorði.

Lögreglustjórar eða umboðsmenn þeirra skulu hver í sinu umdæmi sjá um það, að sildarfarmskirteini séu rituð á fyrirskipuð eyðublöð, og fylgi matsvottorð hverri sildarsendingu, sem þeir afgreiða, enda votti þeir undirskrift hlutaðeigandi matsmanns á farmskirteinið.

9. gr.

Alla matsskylda sild, sem út er flutt, skal merkja með lögskipuðu merki, sem nánar verður ákveðið af atvinnumálaráðuneytinu. Skal það málað á efri botn hvernar tunnu. Ennfremur skal setja í þar til ætlaða reiti söltunardag, merki, er tilgreini veiðiaðferð, gæðamerki og flokkunarmerki sildar eftir stærð, sbr. 4. gr. Ennfremur neðan undir merkjunum einkennisstafi þess, er sildina verkar, og útflytjanda hennar.

10. gr.

Þeir, sem verka síld til útflutnings, skulu í lok hvernar viku tilkynna yfirmatsmanni í umdæminu tölu þeirra tunna, er þeir hafa verkað, og á hvern hátt sildin er verkuð.

11. gr.

Brot gegn lögum þessum varða 100—5000 kr. sektum, er renna í ríkissjóð, nema þyngri refsing liggja við samkvæmt hinum almennu hegningarlögum.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.